

Nagy Imola

ERASMUS Student Mobility – beszámoló

2014. január 29 -július 31.

KSOT- National School of Dance, Athens, Greece, 10th International Festival of Making Theater, Dance Fest Akropoditi 2014

Az Athénban eltöltött 6 hónapos szakmai gyakorlatom mindenképpen maradandó élményként fog szolgálni. Nem csak a szakmai fejlődésem, de egy új kultúra megismerése, és az eddig csak történelemkönyvekből ismert híres épületek bebarangolása miatt is.

Január legvégén érkeztem Athén városába. Az első 5 hónapban a fogadó intézményem a KSOT- National School of Dance volt. Bár szakmai téren tagadhatatlanul Európa legjobb kortárstánc képzést nyújtó intézményeinek egyike, nem volt teljességgel felkészülve egy külföldi tanuló érkezésére és ez a gyakorlatlanságuk a későbbiekben sem enyhült sokat. Különösebb segítséget a külföldön való eligazodásban senkitől nem kaptam, a kommunikációjuk nehézkes és következtelen volt. Ettől eltekintve a velem érintkezők és általában a görögök is nagyon kedves, nyitott emberek voltak. Amennyire belátást nyertem az életükbe, spontán, hangos és stresszmentes életet igyekeznek élni, ami az én előre tervezni szerető mentalitásommal nem passzolt. Mivel a tervezés okozta gondokat fél év alatt sem tudtuk az ott megismertekkel orvosolni, jórészt minden helyre egyedül látogattam el. Ezt kárpótolta az, hogy csodaszép tájakon, szigeteken, ókori romoknál jártam. Az Athénban szerveződő erasmusos bulizósabb életbe szándékosan nem keveredtem bele, jót tett egy kis magány, figyelem önmagamra. Biztos vagyok benne, hogy önállóbb és határozottabb lettem.

Az iskola gyakorlati óráin vettem részt, ez hétfőtől péntekig napi négyszer másfél órát jelentett, hétfőig pedig a koreográfia órán kiadott feladatok próbáit. Az órarendemben napi rendszerességgel szerepelt a balett, amelyet az általam eddig tanultaknál nyugatibb szemlélettel, szabadabban és gyorsabban tanított Amalia Kosma, Aleksandar Neskov és Pierre Tavernier. Mindennapi tantárgy volt még a Graham technika, ami nekem egy relatív új tantárgynak számított, ott viszont a fő tantárgynak is mondható. Tanárain a Martha Graham Dance Company egykori táncosai, Olia Tornaritou és Penny Diamantopoulou voltak. A kortárstáncban több akrobatikát és gyorsaságot vártak el, a tanárain Linda Kapetanea, Constantina Efthimiadou, Nikos Kalogerakis, Christine Gouzeli és Paul Blackman. A koreográfia órát Iris Karayian, a heti egyszeri pilatest Maria Nikoloulea, a Dalcroze-módszeren alapuló ritmika órát pedig Aggeliki Simou tanították. Az iskola mindennapi élete

teljes embert igényelt, a képzés nagyon intenzív és magas színvonalú volt. Az év végi vizsgák alkalmával minden tantárgyból számot adhattunk fél éves fejlődésünkről és bemutatásra kerültek a koreográfiáink is. Én a sajátommal együtt négy koreográfiában táncoltam. A vizsgákat követően minden év júliusában,- idén 10. alkalommal- sor kerül a két hetes „Open Studio” előadássorozatra, amihez az iskola legnagyobb táncterme színházzá alakul át. Két héten keresztül rövidebb repertoárdarabok, tanáraink egy-egy osztályra koreografált munkái, a diákok legjobb koreográfiái kerültek bemutatásra. Itt minden este Nikos Kalogerakis az osztályomnak készített megnyitó darabjában táncolhattam. A tanári kar nagyon elégedett volt a munkámmal, nagyra értékelték az információk gyors feldolgozására való képességemet és fejlődési ütememet a görög tanítási nyelv dacára is.

Júliusban az Athénban megrendezésre kerülő „10th International Festival of Making Theater” tanárgárdáját erősítettem, ahová előzetes pályázat során kerültem be a munkatervem alapján. Az alapvetően színészeknek megrendezett fesztiválra a világ minden tájáról érkeztek tanárok és diákok is egyaránt, jórészt színházi területről. Háromszor 2,5 órás kortárstánc órát tartottam sok improvizációs gyakorlattal, életkor és tapasztalat terén is nagyon vegyes csoportoknak. Nagyon jó alkalom volt egymás munkamódszereinek, szakmájának, a művészetszeretet legkülönbözőbb arcainak megismerésére.

Július második felében a Kikládok szigetcsoport fővárosában, a Syros szigetén található Ermoupoliban megrendezésre kerülő „Dance Fest Akropoditi 2014” táncfesztivál résztvevője voltam. Az elképesztő hangulatú, olaszos építészettel dicsekvő tengerparti városban családias hangulatban született meg a minőségi, profi tánc. Tanulhattam Milan Tomasiktól, -akinek a munkáját évek óta szívesen követem-, illetve kortárstánc és színészet órákat vettem napi 8 órában, minden este előadásokkal koronázva meg a napot. Itt ismerkedtem meg egy táncos lánnyal, akivel jövőbeli sikeres együttműködőt láttunk meg egymásban. Remélem tényleg lesz gyümölcse.

Ez a görögországi tanulmányút minden oldalról erősített rajtam. Szakmai téren egyértelműen sokat fejlődtem, volt rengeteg teljesen új, más testérzetű táncélményben részem, új dinamikákat tanult a testem. A már ismert tárgyakon belül is volt bőven újdonság, míg az eddig megtanultak jó alapként szolgáltak. Erősödött és izmosodott az alkatom, új féle fájdalmakat érzett meg a testem, új koreográfiai szokásokat láttam el a kortársaimtól. Kinyílt a szemem egy más embertípus, más kultúra felé, megláttam a kulturális különbségekben rejlő izgalmas újat és ugyanennek a megérteni nem tudó, idegen oldalát is. Megtanultam mi a hiány, megtanultam önmagamra figyelni, megszeretni a magányt, tökéletesen ellátni magamat és valósággal csodákat látni a görög természet képében.

nola

